

PREMTREDENDE EKSEMPEL PÅ FORRÅTNELSEN.

I Reuschnißs bok "Hitler har sagt det" sier Adolf Hitler: "Vårt farligste veien mot dem er det underjordiske arbeid..... er de tyske foreninger i hvert land,....."

Vi skal nå se til å gjøre oppmerksom på at formannen i Tysk-Norsk Forening her i Oslo er den beryktede prof. Klaus Hansen. Denne mann har også gjort seg bemerket ved sitt forslag om å sende tyske studenter til tyske universiteter for å avhjelpe ventekøene ved å hjelpe ut åpen avdeling i studiet. Samtidig motarbeider han også forslaget om uttagelse av flere studenter ved Ullevold S-hospitalet.

Denne forslaget gikk igjennom. Det siste har hjulpet utmerket på ventekøen. Den første har også hjulpet bfa. Hele 13 studenter måtte seg. 7 for reist. Så ble vi kvitt dem. De utvalgte studenter har boikottet professorens forelesninger. Som følge av dette har professoren fått seg en ferie. Det var vist seg mulig å undvære denne mann ved Universitetet.

Så takk for sine fortjenester er Klaus Hansen av nazimyndighetene blitt utnevnt til viceordfører i Oslo.

Denne mann er tvers igjennom råtten. Av skitten argjerrighet har han solgt seg til fienden. Den fødte forreder. En umoralsk personlighet.

Det sies at denne mann den 10. april 1940 sendte sin innmeldelses - søknad til U.S. Utenpå konvolutten skal han ha skrevet : Herster! Dette rakte kan vi dessverre ikke innstå for. Men det skulde vært en fornyelse.

Landsforrederske organer må boikottes.

Det er en kjent sak at flere av de norske tidsskriftene legger an på å tekkes nazistene. Et av de som mest har forarget sine lesere med sin tydelige "brunfarve" er "Oslo Illustrerte", hvis stoff tidligere for en vesentlig del bestod av bilder av mere eller mindre nakne skjønnhetsdronninger. Nå er bladet tydeligvis gått i den "Nye Tid" tjeneste. Under "Satt og sagt" finner vi således det meste av det som hverken er satt eller sagt. I nr. 13. står det bl. a. : "Da teatrene ble lagt under Kulturdepartementets veiledning, viste det seg at besøket slo alle tidligere rekorder." Dette blir videre begrunnet: "Tvert imot alle påstander er det nemlig slik at nasjonalsosialismen føler et sterkt ansvar på det kulturelle område." Det er ganske betegnende at det på samme side i bladet står skrevet: "Sannheten kan kanskje bøyes, men den kan ikke brytes i stykker." Det er nettopp det "Astroromen" i C.I. prøver, men det skal ikke lykkes for ham. Økningen av tea tærbesøkene kan lett forklares ut fra kinostreiken, og er et bevis på at denne er effektiv. Bring ikke denslags løgn og forvrongninger, som dere til og med må betale dyrt for, inn i huset. La slike organer skrive for det publikum som liker deres stoff. Da har de ingen stor fremtid.

LÆRERNE ER LOJALE, MEN MOT LANDETS LOVLIGE STYRE.

N.S. vil tvinge lærerne til å lage propaganda for den opreklamerte "nye tids" ideer - den som skal bygges på lovbrudd, censur, terror, korrupsjon, løgn, raschat og landsforrederi. Nazistene vil ha lærerne til å agitere for tyskernes "nyordning" av Europa - en nyordning som vil gjøre Norge til et tysk-husmannsbruk. Vi skjønner jo godt at en slik "nyordning" og slike ideer trenger "forsvar" - de trenger kule - s prøyter, tanks, bombefly og giftgass for å kunne leve.

Men noget åndsforsvær kan de ikke og vil de ikke få av norske lærere. Allerede høsten 1940 vilde departementet ha lærerne til å avgi en lojalitetserklæring til forrederregjeringen.

Skjemaene som lærerne skulde undertegne, lå ferdige, men ble ikke sendt ut. Departementet skjønte at det vilde få blankt avslag og lot saken falle. Nå har den virksomme og farlige sjefen for innenriksdepartementet, Hagelin, tatt seg av saken.

Hagelin har lovet lenge i Tyskland. Han kom til Norge først i 1939, og han tenker og handler som en tysker. Han har sendt ut en skrivelse hvor han pålegger alle funksjonærer som er underlagt innenriksdepartementet, å gå aktivt og positivt inn for N.S.

"Drastiske straffer" vil ramme den som svikter.

Men lærerne lar seg ikke skremme av Hagelins trusler. De fleste svarer omtrent slik:

"Jeg erklærer herved at jeg vil være tro mot mitt lærerkall og min samvittighet, og at jeg på grunnlag herav heretter som hittil følger de bestemmelser for mitt arbeid i min stilling som rettmessig blir gitt av mine overordnede".

Med andre ord: Lærerne vil ikke ha noget med N.S. å gjøre. Tvert imot følede avsky for et parti som har ansvaret for så mange voldshandlinger mot elevene og mot dem selv.

Lærerne forstår hvad deres påvirkning kan bety og er tro mot den norske kulturarven og tro mot sine elever.

HIRDEN SÅ ÅR UTENFOR LOVEN .

Før da snikende plutokrater og grådige jøder preget livet i Norge, da den dekadente befolkning levde i overdådig luksus og var så forblindet i sin forjødete plutokratisme at de ikke engang skjønte at Quisling var landets eneste redning; da var det bare Kongen som stod over loven. Nå har vi hirden, denne latterlige organisasjon som ikke engang skjønner det komiske i å sammenligne seg med sagatidens kongshird. De står sammen med fremmede erobrere rundt en foraktet opprører, men de sammen ligner seg med det de ganske riktig kaller Norges grunnstamme, for det var hirden - i sagatiden.

Før var hirdens stilling utenfor loven bare uoffisielt anerkjent av de styrende, nå er det blitt bekreftet på første side i landets aviser.

Folkedomstolen har fått myndighet til å forkaste straffesaker - særlig av politisk art. Det blev vel sannsynligvis ubehagelig stadig å få anklager på hirdfolk for overfall o.lign. Riktignok har ingen hørt om noen hirdfolk som er blitt straffet, men allikevel.

Hvad er disse grupper, hvorav den ene kan sette straffeloven ut av kraft og den annen opptre som om den ikke eksisterte?

Folkedomstolen - en sammenrasket forsamling av annenklasses jurister, og Hirden - en hemningsløs guttebande. Navnet guttebande fortjener den så meget mere som dens voksne medlemmer øyensynlig står på 12 - års - stadiet. (Jfr. Orvar Sæthre og "Hirdmannen". Aldri har vel noget menneskelig øye skuet så kompakt sludder som Orvar Sæthres endeløse, eksalterte fløskelrekker.)

K I N O S T R E I K E N .

Det må ikke vise seg noen slappelse i kinostreiken: Alle kinoer og alle filmer (også svenske, franske etc.) er boikottet. For det første fordi norsk film idag gjennom tvangsforordninger er i hendene på nazistene. En noterisk uduelighet som Leif Sinding har fått monopol på norsk film, og alt vedrørende vår filmindustri går gjennom ham. (Det virker derfor høyst merkelig at menn som Alfred Maurstad og Tancred Ibsen kan få seg til å samarbeide med ham.) For det annet fordi gode nordmenn ikke frivillig oppholder seg i samme lokale som tyske soldater. Overlat kinokalens til dem og deres venninner.

Det er selvfølgelig leit at folk må nekte seg den fornøyelse å gå på kino. Men de går ikke glipp av noget, hvad de usannsynlig slette og ukunstneriske tyske filmer angår - og det er dem som dominerer kinoene idag. Og de uhyre få gode filmene som folk går glipp av får de ofre for den gode saks skyld - som odskillig annet i vår tid. Det er naturligvis synd - men ingen har vel tenkt seg den seige kampen vi idag fører for å gjenvinne vår selvstendighet, som noen dans på roser. Enslags journalist i "Tidens Teg" ved navn Reidar Marum skal ha fått i oppdrag å sørge for at kinostreiken heves. Det skal prøves gjennomført ved hjelp av forfalskninger. De vil få Dem tilstillet på gater og streder et lite trykt flyveblad, akkurat likedan som det som ble sendt ut med påbud om kinostreik. Det vil bli brukt de samme typer og det samme papir i en løgnaktig oppfordring til publikum om at situasjonen nu er forandret i norsk film, og at kinostreiken derfor kan avblåses. Det er også blank løgn når det i en skrivelse fra samme hold fremholdes at folk som har vedtatt kinostreiken til et dighet er å se på kino. Herr Marum må undervurdere det norske folks intelligens. Om De kommer over en av hans forfalskninger, kan De få Dem en liten latter før De river den i stykker. Tre derfor ikke på nogen forfalskning. Men vit selv og la Deres venner vite at: "Ingen god Nordmann går på kino før Norge igjen er fritt".

A N G I V E R I .

I februar ble Høugesund beskyttet av engelske krigsskip. Guttene i en tredje-middel på Vestheim Skole spurte en av lærerene om det var sant. Læreren svarte at avisene skrev om det, og at Høugesund-kolene visst nok var en grusbug.

Læreren ble også spurt om etpar lignende aktuelle ting.

En av guttene i klassen fortalte dette hjemme, og det førte til at guttens far anmeldte læreren til politiet. Han sendte for sikkerhets skyld inn to anmeldelser - en til norsk og en til tysk politi -.

Læreren fikk 200,- kr. i mulkt og ble truet med å miste stillingen.

Angiveren heter: Gran Meyer. Han er nå flyttet fra Vestheim til Oppegård Skole.

Angiveri er et ord med dærlig klang, og angiveri har alltid vært en av de handlinger som alltid og overalt har vært sett på med størst forakt. Angiveri og forrøderi hører sammen. Du kan trygt overføre den forakt du nærer mot disse, de mest foraktelige av alle forbrytelsespådet mest foraktelige av alle partier. Forrøderi og angiveri er nemlig det som ved siden av brutalitet og udyktighet danner grunnlaget for "det eneste statsbærende parti".

Ma n har besluttet at 9. april, årsdagen for det feige tyske overfall på Norge skal være nasjonal sørgedag. Ingen norsk mann eller kvinne må denne dag vise seg på teater, kino restauranter eller kafeer. Overlat forlystelsesstedene til overfallsmennene og forræderne, LIKE BARN LEVER BEST. Et mørkt slips denne dag vilde understreke hvad dagen betyr for nordmenn, det vilde dessuten i høi grad irritere visse lett sårbare elementer.

P E T I T.

Vi som ikke er særlig nyordentlige, har ofte ergret oss over at ellers normale folk har kommet med forsakte trang-til-å-være-objektiv-aktige uttalelser om NS program. Vi skal i den anledning få minne om Prof. Worm-Müllers uttalelse: Det er meget godt og meget nytt i NS program, men det som er godt er ikke nytt, og det som er nytt er ikke godt. Forøvrig vil vi si at NS program er nokså likegyldig, og ikke bare for oss. Det hadde jo visstnok også den lille etterskrift nede i høire hjørne: Rett til forandringer i programmet forbeholdes. Terboven. I den skrekkelige tiden før tyskerne kom og hjalp oss den 9. april, den gang da jødene Hambro, Koht, og Mowinkel og pütokraten Tranmæl hadde sitt landsforræderiske partivelde i landet, dengang laget partiene politiske programmer for å slå hverandre ved valget. Nå er jo NS det eneste såkalt tillatte parti, men slå må det allikevel. "Vi vil beseire det norske folk" sa Quisling. Lokstavelig talt slå det - slå det ned. Eller som hirdfører Thronsen med simpelthen kongelige utseende, undskyld det landsforræderske uttrykk, uttalte det i stolte germanske ord: Vi vil kjempe i gatene, og når vi har seiret i gatene, da har vi seiret her hjemme. - Jo, hr. Thronsen hører da tydelig nok hjemme i gatene. Hver ført det blir for oss når vi har vunnet krigen, og så blir nødt til å unnvære vår beste ungdom!

Hjekk hirdhorden!
 "Vi er i ferd med å avbrutaliseres," skrek hirdføreren under univirsitetspløse-slaget i fjor. Så Synd! Det er hirdmannens forfengelighet dette: å brutalisere sine landsmenn, dem han er så glad i. Forøvrig er han ingen forfengelig mann, ingen lunde, ingen lunde! Og uniformen er først og fremst praktisk, vi misunner dem ikke den! Bare de nå ikke blir sendt til Nordland-Regimentet, nå som vi begynner å bli vant til dem i gatebilledet. Det er nå varkert da, at når de ikke lenger kan brukes her, så tar det store felles fedreland dem til seg, vennlig og stersinnet!

Ein Reich, Ein Führer und mehrere Völker.
 Jo, en får si at tyskerne gjorde et godt parti da de gjorde NS. Til gjengjeld gjorde Quisling sitt i tyskerne. Woen har kalt ham en landsforreder for dette.

Men hvad er landsforrederi?
 Sa Quisling.

LEF TYSKE HJELP MERKES PÅ ALLE OM-
 RÅDER.

Det er intet område hvor ikke tyskernes ødeleggende innflytelse kan merkes. Selv påskeferien har de greid å ødelegge for de fleste. De må ha beslaglagt nokså meget materiell, og må unne statsbanene nokså lite kull (om noe i det hele tatt) når de ekstra persontog ikke kan settes opp de få dagene det hele står på. Det er nok ikke Kraft Durch Freude-prinsippet nordmennene skal behandles etter! Jeg har allikevel en bestemt følelse av at vi får den tvilsomme fornøyelse å se en horde tyske turister " besotte " våre hotellhoteller. Tilbake står bare å slå fast at de som havner på samme hotell som tyskere, må og skal holde seg unna ethvert samkvem med disse mennesker! Det åndelige våben er foreløpig vårt eneste, la oss bruke det skånselløst!

S A N N H E T E N O M P O R T F O R B U D E N E .

En hirdmann var blitt for irriterende for folket i Fredrikstad, han ble tatt ved vingebenet, hvoretter man ristet av ham litt av fjøra. Dette måtte etter storgermansk skikk hevnes på rettfærdige og urettfærdige, portforbudet forbauset derfor ingen. Det varte imidlertid ikke lenge før folk ble klar over at den urettfærdige straff ikke denne gang skyltes tyskernes velkjendte trang til overdrivelse når det gjelder straffer. Det var denne gangen "tysk import;" (eksport av plyndringsgods) det gjaldt. På Borgarfabrikken arbeidet man denne tid på spreng, og når varene om natten ble kjørt ned til bryggene, var det i grunnen bare et menneskelig trekk av våre grønnkledte snyltegjester at de ikke ønsket for mange tilskuere. Det ville jo også ha ødelagt gleda for de gode fredrikstadboere når de senere skulde se propagandafilmer om hvordan tyskerne før på sine "Besetzten Gebiete!" De kunne rett og slett komme til å tvile på at det er sant! Det er ikke bare overveidende sannsynlig, man kan uten videre gå ut fra at portforbudene de andre steder hvor de har vært satt i verk har hatt tilsvarende årsaker. Men så er jo også rasjonene stadig blitt nedsett.

Searchlight.

E T T R A K T N I N G E R O V E R A P P Æ R E N S V O L V Æ R .

Først skal vi streke under noen få spørsmål som har reist seg i forbindelse med affæren, og som det kunne være interessant å høre en NS-mann forsøke å besvare samvittighetsfullt.

1. Hvordan kunne tyske arbeidere bli ledige og komme til Oslo fra Svolveer etter øddeleggelses som bare gikk ut over norsk industri?
2. Hvordan kunne det ha seg at nordmenn som var blitt innbilt at Norge var i ferd med å bli gjenerobret, på liv og død ville over til England?
3. Hvordan kunne de engelske soldater "sin vane tro" plyndre forretninger for smykker og pelsverk, forretninger som aldri har eksistert?
4. I hvilken tidsalder hører slike straffemetoder hjemme som å straffe hele familien for en synders forseelse, og brenne hans eiendom? (Vi ser her bort fra at straff i det hele tatt i det beste fall hviler på et uhyre tynt grunnlag, selv etter internasjonal rett, som tyskerne forøvrig ikke kan påberope seg, da de aldri har gjort noe forsøk på å overholde den.)

Svolveer-aksjonen i det hele tatt var helt igjennom vellykket, og den hadde et befriende fredelig og humoristisk preg, det vil si så lenge den var preget av Engelsk-Norsk samarbeide i den form som nordmenn kan forstå.

Så snart den nazistiske terror-mentalitet fikk tak i affæren, blev stemningen en annen. Denne demonstrasjon av nazi-ånd, som er karakteristisk ved sin fordummede brutalitet, sin middelalderiske sneversynthet og mangel på evne til å se rettfærdighet andre steder enn der det tjener dem selv best, burde ha virket som en kall dusj på alle av norsk herkomst. Sannheten er at tyskerne fullstendig mistet beherskelsen, og gav et glimrende eksempel på hvad som hender når en ubegavet bølge

skjønner at man gjør narr av ham. Bøllen er i dette tilfelle verdig representert ved Terboven; "Hitlerx groveste fornærmelse mot Norge". Denne manns fortjeneste er at han på en klar og tydelig måte har vist nordmennene de egenskaper som har gjort nazismen hatet og fryktet over hele verden. Opp mot engelsk menneskelighet og humoristisk sans som svolvar-affaren absolutt ikke fornæktet, stiller de sin brutalitet og råskap, og røper på denne måten også sin grenseløse nærhet på psykologisk innsikt.

Norsk lyane forstår og er beslektet med det engelske. Menneskelighet, individualisme og humoristisk sans er frestredende trekk i begge land. Disse egenskaper var kanskje ikke så praktiske i en tid som nå, men den betyngmer en langt høyere utvikling enn den nazistiske maktbrynde.

Svolvar-affaren har utdypet det svalg som eksisterer mellom norsk og nazistisk mentalitet. Selv hirdfører Thronsen har her en chance til å se årsaken til den engelske syren som han så gjerne prater om, men det blir ikke herr Thronsens oratoriske evner som skal kunne rokke den!

Det ubyggeiligste ved svolvar - affaren var allikevel at det fantes nordmenn som ikke følte brutaliteten i den tyske svolvar-hevn som et slag i ansiktet, men som til og med forsøkte å forherlige den overfor sine landsmenn. "Hårdt, men rettfærdig og fortjent" lovrer Fritt Folk. De legger til og med til en eiendommelig ytring om at "De som tarv nordmenns liv på Englands alter må ta følgene." Det saite er bare Nazi-sludder, men det første røper en rættenskap, en moralsk smitte som bare kan ut med fra Berlin.

Norsk lov hadde meget vilde straffebestemmelser, noget som kjenne - tegner et heitstædte folk. Jo høyere folket står, jo mindre er det behov for strenge straffebestemmelser. Med hensyn til politiske forbrytelser gjælder det samme i et land hvor regjeringen har folkets tillit. At N.S. ikke har noen som helst forståelse av dette forbauser viest ingen. De har akseptert den fremmede moral, og viser derved at de aldri har hatt nogen samfælselse med den norske. Om dette parti har det også særlig seg det rene oppsepp, mennesker som aldri har vært betrødt, æktert eller avholdt på grunn av manglende forutsetninger. Det kan nok være folk med gode eksemplær, (som Quisling selv), men det viser seg alltid at den moralske krast som har tillatt dem å slutte opp om nazistyrer også tidligere for det meste har gjort seg gjeldende. Disse mennesker forundrer seg over hatet, over kulden og forfølgelsene! At en isstur reiser seg om mennesker med en fremmed og forresten av folket utbydelig og latterlig innstilling er meget lett å forstå. Hatet og forfølgelsene har de selv skapt, og grunnlaget er de tyske bogenetter og støtter seg på. I den opprinnelige tilstand fant ingen på å høre N.S. Overbærenhet var det meste man kunde prestere. N.S. stod med hele sitt vesen fullstendig utenfor alt som var typisk norsk og hadde ingen chance til en naturlig utvikling. Så stillet de seg helt utenfor. Med støtte av en fremmed makt, og bare fremmed makt, for selv hadde de ingen og har aldri hatt nogen og kommar aldri til å få nogen, begynte de først å motarbeide, siden å undertrykke, true, mishandle og fornærme sitt eget folk. Det er bevisstheten om å være truet og mishandlet av nogen ubetydelig, åndelige krøplinger av sin egen stamme som fikk nordmennene til å hate. Og det er ikke den mindreverdige hat, det er hatet mot forræderi.

HVAD HENDTE SÅ MED SVOLVÆR?

I Nittedal satte tyskerne ifjor høst igang barakkebygging. Etter å ha nedlagt over 1 mill. kroner i anlegget og dessuten ødelagt 30 - 40 mål dyrket jord, ble arbeidet innstillet. Etter Svolveær-affæren fikk vedkommende entreprenører beskjed om å fortsette arbeidet. Det skulde settes op et 2 meter høyt gjerde rundt barakkebyen. Entreprenørene skjønte at barakkene skulde benyttes som fangeleir for nordmenn og frasa seg arbeidet, som imidlertid ble utført av en annen "nordmann".

Frtåg den 14. mars var det stor mottagelse på Østbanestasjonen med musikk og andre vanlige nazistiske narrestreker. Mottagelsen var arrangert for de tyskere som hadde stukket halen mellom bena og snart hører da nordmenn og engelskmenn gjorde landgang i Lofoten. - Logen etter ankom ca. 70 mann til fangeleiren i Nittedal. Det var ikke møtt frem noget musikkorps der, men så var det heller ikke tyske vandaler som gjorde sitt inntog, men trauste og uskyldige norske fiskere og arbeidere fra Lofoten, omgitt på alle kanter av Terhovens politi med skarpladde geværer. Det var et stille tog. All tale var forbudt. De fleste årganger var representert. Blandt de eldre festet en seg ved den 60årige gamle sogneprest i Vågen og prest i Lofoten prosti, Kristen Skjesøth. - Hvilken forbrytelse hadde så denne kirkens ærværdige tjener begått? Jo, hans sønn som var på vei hjem fra skolen, hadde benyttet den gunstige anledning til å komme seg over til England.

Prest Skjesøth - med betændelse i det ene benet - er i fangeleiren beskjeftiget med å bære jord. En ung mann ble tatt fordi hans far var reist med over til England. Samtlige fanger måtte følge som de stod og gikk. De ble tatt hvor de ble påstruffet uten adgang til å underrette sine pårørende eller til å ta noget med seg. De fleste gikk i sko. Enkelte hadde hodebekledning, andre ikke. Nogen hadde frakt, mens andre var uten. En gikk i blå arbeidsgenser merket V.D.S. (Vesterlilens Dampskibsselskap.) Foruten disse 70 mann sitter det 10 - 12 stykker på nr. 19. Det er folk som er mistenkt for å ha tatt aktiv del i begivenhetene i Lofoten. Blandt de arresterte er fire kvinner. En o.r. sakfører ble tatt tillikemed sin kone og kontoråme.

Utenom dette vet vi at minst en ble skutt med det samme, øyensynlig nærmest i villskap, og flere følger sannsynligvis etter.

Den tyskkontrollerte kringkasting og presse i Norge kunnngjorde som straff at Englandsfarernes hus vilde bli brent. En slik hevn fant imidlertid selv de sadistiske høye herrer i Berlin det for drøyt å gjøre kjent for den siviliserte verden. I kringkastingen i Berlin ble det så kunnngjort at meldingen om nevnte straff var en fabel.

Dessverre er fabelen blitt til virkelighet. Sannheten er nemlig den at det hittil er brent 16 hus i Svolveær, Stamsund, Kabelvåg og Henningsvær. Eierne fikk ikke ta ut nogen av sine eiendeler. Også alt deres løsøre og rørilige gods forøvrig ble derfor flammens rov. Englandsfarernes tilbakeværende må ingen hjelpe hverken i form av penger eller på annen måte. Selvsagt måtte også antennelsen skje med et militært tilsnitt. Husenes fire hjørner ble overheltd med bensin og deretter antendt ved hjelp av håndgranater.

Det er en nær sagt ufattelig hensynsløshet tyskerne har vist ved å avsvi disse fattige heimene, en slik råhet og vandalisme at den i våre dager neppe kunde øves av andre enn tyskere. Heimene er borte, men bålene vil i all fremtid komme til å lue over Nord-Norge og landet forøvrig. Sammen med all den råskap og urettferdighet tyskerne har vist ved andre anledninger vil de i historien kommetil å sette barbariets stempel på Hitlers nazistiske Tyskland.

AUSIVAGØY, MARS 1941.

De brennte våre gårder/ de drepte våre menn.
Ia våre hjerter hamre/ det om og om igjen.

Ia våre hjerter hugge / med hårde vonde slag:
De brennte våre gårder/ de gjorde det idag..

Slik var barbarens vilde/ bestandig. Ham om det.
Ean kver fildes annov/ å vinne verden med.

Men eengang vil han lære/ at det som er av ånd
kan aldri bukke under/ for blodig bøddelhånd.

De brennte våre gårder/ de drepte våre menn.
Bak hver som rika i døden/ står tusener igjen.

Står tusen andre samlet/ i steil og naken tross.
Å, ånde Maktater! / DE KUER ALDRI OSS!

NÆRMERE ANGÅENDE 9. APRIL.

Det er sepet ut forskjellige opprop, og forskjellige rykter om hvordan man skal forholde seg den 9. april. Det er så meget at det kan virke latterlig, og den nazistiske propaganda vil sannsynligvis forsøke å latterliggjøre det. Disse demonstrasjoner har allikevel uhyre stor betydning ved at de styrker følelsen av samhold, og det bringer våre ubeherskede fiender til å avsløre seg. Tenk på bindersaffaren!

Følgende ting vil være egnet til å understreke dagens betydning som nasjonal sørge dag:

Mellom 2 og 3 ingen trafikk noget offentlig sted eller på gaten.

Nedrullede gardiner vil gjøre voldsom virkning. Dette er også naturlig for en by i sorg.

Ikke nogetsomhelst sted, påskehotellene medregnet, må det denne dag forekomme dans eller nogensomhelst form for fornøyelser.

Dans og fornøyelse denne dag vil være en fornærmelse mot de falne, og mot dem som er sperret inne av politiske arsaker. Dessuten er det en fornærmelse mot kongen og den lovlige norske regjering.

B E K J E N T G J Ø R E L S E.

Vi kjenner alle til hyrdebrevet fra de norske biskopper til kat. Scharcke. Senere har den norske kirkestrid spredt seg til kringkastningen. det blev forlangt at alle manuskripter skulle for- nåndssensureres, også ved overføring av høymesse. Videre ble utnevnt tre prester som skulle lede arbeidet med de religiøse utsendelser fra kringkastningen. De to betakkert seg. Den tredje, Blessing-tadahlessing leder nå alene dette arbeide. Denne mann er en forredere. De norske pres- ter har enstemmig brutt alt samarbeide med nazikringkastningen. Bare for- redere lar seg nå bruke i kringkastningens tjeneste. De prester som nå taler i andakter og høymesser er forredere, men det er ikke særlig mange av dem.

Vi advarer mot følgende medlemmer av N.S. ved de høiere skoler.
 Man bør ikke provosere disse mennesker, men skal holde sig fullstendig borte fra ethvert samkvem med dem og la dem føle at de har stillet sig helt utenfor.

Kathedralskolen:

Frits Andersen, 3 E. B.
 Hans Aaserud " " "
 Reidun Levaas 3 E. A.
 Anne Margi Sundlo 3 E. A.
 Astri Rasmødt " " "
 Arne Holstad 3 R. B.
 Vera Bierholm 3 R. B.
 Cato Krom 2 R. A.
 Pjan Halvorsen 2 R. A.
 Arne Medal " " "
 Henrik Tunde " " "
 Asse Brusdal 2 E. A.
 Fjerg Eggen " " "
 Asse Johansen " " "
 Gunnar Skar 1 R. A.
 Nils Sundlo " " "
 Fari Knutson 1 R. B.
Irene Holst Terkildsen 1 E. A.
 Harald Haug 3 A.
 Eva Johann 3 B.
Marna Mølsom, 2 A. Sundlo 1 A.

Aars & Voss

Feiring 3. Eng.
 Børre Bishof 2. Real.
Eivind Saksrud "
Gunnar Kjenli "
Eivind Feen "
 Røglar "
 Gunnar Lurnsin I. Eng.
 Path. Bishof I. real.
 Leif Knudsen
Eva Neubert
Hans Lüttichau.

Kristelig Gun.

Bjerg Nielsen
 Annemarie Mørk
 Per Feiring.

Hegdehaugen Skole

Bernt Edvart Martinsen 3 R. A.
 Berit Nielsen 3 E.
Elisebeth Tharalderud 3 E.
 Ove Poller 1 R. A.
 Asbjørn Barrum 1 R. A.
 Odd Vinger 1 R. A.
 Samming Akre-Aas 1 R. B.
 Arthur Tønder 1 R. B.
 Tanfred Falck, 1 E.
 Tjell Martinsen, 3 B.
 Eddon Johnsen 2 A.
 Kirsten Samme 1 V.
 Else Vollmar " "
 Birgit Selberg " "
 Lærer:
 Rektor Harald Jensen.

St. Hanshaugen.

Rolf Gjerdrum 2. Real
Hans Petter Skridshol 2. Eng.

Vestheim Skole.

Karl Østvik
Per Saxvik
 Just Flood.
Hans Reichelt
 Karl Schlasser
 Bjørn Hovvedt.
Jens Mølsom
 Erik Staff.

Ullern Skole.

Christian Waage, skolens rektor. +

Elever:

Hans Lange
Elin Hustad (datter av konst.)
Ulf Kracht
 Fredrik Lange
Chris Staubo.
Ole Chris. Waage (sønn av rektor).
 Erling Mikkelsen.

+ Må ikke forveksles med lektor
 Jakob Våge, også Ullern. Ikke medl.
 Listen fortsettes neste nr.